

Διατακτικό

Το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει αποκλειστική προθεσμία πέντε ημερών, περιλαμβανομένων των αργιών, για την άσκηση προσφυγής κατά απόφασης με την οποία απορρίπτεται ως απαράδεκτη μια μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν ο αιτών έχει τεθεί υπό κράτηση, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι τηρείται η αρχή της ισοδυναμίας και, αφετέρου, ότι διασφαλίζεται εντός της προθεσμίας αυτής ότι οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση έχουν πράγματι πρόσβαση στις δικονομικές εγγυήσεις που το δικαίω της Ένωσης αναγνωρίζει στους αιτούντες διεθνή προστασία.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αυτές.

(¹) ΕΕ C 423 της 16.12.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — CDT, SA κατά MIMR, HRMM

(Υπόθεση C-321/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προστασία των καταναλωτών – Διαχρονικά αποτελέσματα απόφασης – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες στις συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές – Εξουσίες του εθνικού δικαστή ενώπιον ρήτρας χαρακτηριζόμενης ως «καταχρηστικής» – Ρήτρα πρόωρης λύσης της σύμβασης – Μερική κατάργηση του περιεχομένου καταχρηστικής ρήτρας – Αρχή της ασφάλειας δικαίου – Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας)

(2021/C 182/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CDT, SA

κατά

MIMR, HRMM

Διατακτικό

- 1) Το δικαίω της Ένωσης, και ιδίως η αρχή της ασφάλειας δικαίου, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην απόφαση εθνικού δικαστή να απόσχει από την εφαρμογή διάταξης του εθνικού δικαίου που του επιτρέπει να αναθεωρήσει καταχρηστική ρήτρα σύμβασης μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, σε περίπτωση στην οποία η διάταξη αυτή, η οποία, με την απόφαση της 14ης Ιουνίου 2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349), κρίθηκε αντίθετη προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, δεν έχει ακόμη αποτελέσει αντικείμενο νομοθετικής τροποποίησης, σύμφωνα με την απόφαση αυτή, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης.
- 2) Η αρχή της ασφάλειας δικαίου έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον εθνικό δικαστή που έχει διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας, κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 93/13, να αναθεωρήσει το περιεχόμενο της ρήτρας αυτής και, ως εκ τούτου, ο εν λόγω δικαστής υποχρεούται να αποστεί από την εφαρμογή της. Εντούτοις, τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας αυτής δεν αντιτίθενται στην εκ μέρους του εθνικού δικαστή υποκατάσταση μιας τέτοιας ρήτρας από συμπληρωματική διάταξη του εθνικού δικαίου, υπό την προϋπόθεση ότι η επίδικη σύμβαση δανείου δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει σε περίπτωση κατάργησης της εν λόγω καταχρηστικής ρήτρας και ότι η ακύρωση της σύμβασης στο σύνολό της εκθέτει τον καταναλωτή σε ιδιαίτερες βλαβερές συνέπειες, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

(¹) ΕΕ C 359 της 26.10.2020.